

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **I. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 301 § 3 k.k. w zw. z art. 308 k.k.

w zw. z art. 12 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 lipca 2019 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w W. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. (sygn. akt V K [...]),

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2019 r., sygn. akt V K [...], wystąpił o przekazanie sprawy I. K., oskarżonego z art. 301 § 3 k.k. w zw. z art. 305 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i in., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, podnosząc, że stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia mu dojazd do sądu właściwego miejscowo. W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd podkreślił, że oskarżony mieszka w K., a ze względu na stan zdrowia wykazany w opinii sądowo - lekarskiej, może brać udział w rozprawie tylko do dwóch godzin dziennie.

Lekarz – biegły sądowy Sądu Okręgowego w W. – stwierdził, że występujące u I. K. schorzenia kwalifikują go do uczestnictwa w rozprawie tylko w krótkim okresie, to jest, do dwóch godzin dziennie (k. 2299 - 2300).

Zdaniem wnioskującego Sądu, w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki z art. 37 k.p.k., gdyż dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadnia przekazanie sprawy I. K. innemu sądowi równorzędnemu, bacząc na stan zdrowia oskarżonego oraz opinię biegłego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w W. zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, że korzystanie z właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575). Zdaniem Sądu Najwyższego, w rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy uczynił zadość wskazanemu standardowi i w sposób wystarczający wykazał istnienie okoliczności mieszczących się w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości”, użytym w dyspozycji art. 37 k.p.k., które w tym konkretnym przypadku wyczerpuje stan zdrowia oskarżonego uniemożliwiający prowadzenie rozprawy w sądzie miejscowo właściwym (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 sierpnia 2008 r., II KO 50/08, OSNwSK 2008, z. 1, poz. 1625; z dnia 21 lipca 2011 r., III KO 51/11, LEX nr 860626).

Po przeprowadzeniu badania lekarskiego, zapoznaniu się z dokumentacją lekarską i aktami sprawy, biegły stwierdził, że obecnie, z punktu widzenia lekarskiego, oskarżony może brać udział w rozprawie, jednak jedynie przez dwie godziny dziennie. Liczne dysfunkcje związane z nadciśnieniem tętniczym oraz tętniakiem aorty wstępującej kwalifikują go do uczestnictwa w rozprawie w tak krótkim okresie (k. 2300).

Oskarżony mieszka w K., co oznacza, że odległość do sądu właściwego jest znaczna, a to w jego sytuacji zdrowotnej może wywołać niepożądane skutki również procesowe, z uwagi na konieczność odraczania rozprawy, co może spowodować przewlekłość postępowania, a nawet niemożność jego zakończenia.

Wskazane powyżej okoliczności, uzasadniały zastosowanie instytucji właściwości delegacyjnej określonej w art. 37 k.p.k. Przekazanie sprawy Sądowi

Rejonowemu w K. uzasadnione jest miejscem zamieszkania oskarżonego i pozwole mu na udział w rozprawie, minimalizując czas i trudy związane z dotarciem do sądu.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

aw